

[Aksel Larsen.]

punkt i Henhold til vort Partiprogram og politiske Opfattelse. I den Henseende danner vi maaske nok en Undtagelse, at vi holder os til vort Program og ikke saadan forandrer politisk Opfattelse, men det maa man altsaa finde sig i. Den eneste Maade, man kunde forhindre os deri, vil være ved at fjerne os fra Tinget, og man kan jo forsøge derpaa ved at udskrive det Valg, vi har forlangt for lang Tid siden, saa faar vi se — men jeg er bange for, at vi tværtimod bliver flere efter et saadant Valg til at gentage, end vi nu er.

Det ærede Medlem Hr. Rager siger, at Danmark selv uden Militær kunde blive udsat for Fare. Ja, det er det ærede Medlems Mening, men det skulde have glædet mig, om det ærede Medlem havde taget til Orde for nogle Aar siden og fastslaaet det over for den daværende socialdemokratiske Agitation, som gik ud paa, at et afrustet Danmark ikke under nogen Omstændighed kan blive udsat for Fare, at den eneste absolutte Beskyttelse imod Krigsfare, der overhovedet eksisterer eller kan tænkes, er den fuldkomne Afrustning. Det er sagt saa tit, paa Tryk, i Tale og i Agitationen, saa det kan ikke bestrides, at det har været den nuværende Regerings Standpunkt.

Saa siger det ærede Medlem, at Ordningen af 1932 var et Fremskridt, og derfor tog man den. Men det er slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, hvorvidt Ordningen af 1932 er i Strid med Afrustningsfraserne og -flovserne — det er den nemlig. Det drejer sig om, hvorvidt man har forladt det Standpunkt, man havde før Ordningen 1932 — det har man nemlig. Det er fastslaaet i Socialdemokratiets Programudtalelse af 23. Maj, at Afrustningen er en *saga blott*. Det er fastslaaet i en Række ledende Artikler i „Social-Demokraten“, at — som man siger saa kønt — de forandrede Forhold og hele Udviklingen tvinger os nu til at føre en ganske anden Militærpolitik end tidligere.

Det er det, det drejer sig om, og det gaar det ærede Medlem Hr. Rager uden om ved at sige, at Ordningen af 1932 var et Fremskridt. Ja, den var et Fremskridt for Militæret, fordi den muliggjorde en Omplacering af Udgifterne inden for de militære Budgetter, saaledes at man kunde anskaffe de Krigsvaaben, som de militære i Øjeblikket ansaa for de mest nødvendige, fordi den gav de militære Befalingsmænd større Bevægelighed, gjorde militært set Militæret mere effektivt end tidligere. Det er Frem-

skridtene af 1932! Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem er saa glad for dem.

Det ærede Medlem kom med nogle Floskler om den russiske Civilbefolknings Lidelser før og nu. Det er den Slags Ting, der nu engang skal til, men som ganske vist ikke engang har Chance for at gøre sig paa et Vælgermøde. Min Udtalelse om, at Danmark tilhører Overklassen, er aldeles ingen Floskel; det er en simpel Kendsgerning, og det ved alle Arbejdere; at det ærede Medlem Hr. Rager ikke ved det, er kun ganske naturligt.

I øvrigt noterer jeg, at ingen, hverken de øvrige Partiers Ordførere eller den ansvarlige Minister, har følt Trang til at komme ind paa det, jeg har sagt i øvrigt, saaledes Spørgsmaalet om de militære Etablissementer, som Regeringen kunde fjerne fra København, men ikke vil fjerne, om Giftgasfabrikken, der er anlagt under Soyakagefabrikken paa Islands Brygge o. s. v. Naar man ikke paa disse Felter vil søge at skaffe i hvert Fald minimal Sikkerhed for Befolkningen imod Angreb i Krigstilfælde, ikke alene fra Luften, men ogsaa fra Søen og Landjorden, naar man ikke engang vil gøre disse beskedne Ting for eventuelt at sikre København imod et Bombardement, saa dokumenterer man derigennem, hvordan det har sig med den store Kærlighed til Civilbefolkningen. Det, det her drejer sig om, er ikke Civilbefolkningens Beskyttelse, men et Forsøg paa i højere Grad end hidtil at inddrage den under hele Danmarks Militærsystem.

Holstein: Det, denne Forhandling drejer sig om, er jo Forsvar — passivt ganske vist, men det er ikke principielt afgørende —, Forsvar imod et forsætligt, groft, stort, farligt Neutralitetsangreb og Neutralitetsbrud. Jeg tror ikke, der er nogen fra de ærede Regeringspartiers Side, som vil bestride dette, og jeg vil gerne have slaaet det fast, for de skal ikke have Lov at snakke sig uden om det, det her drejer sig om.

Naar det er Tilfældet, vil jeg gøre opmærksom paa, at det, man i sin Tid fra radikal og fra socialdemokratisk Side hævdede, ud fra samme Betragtning som forsvarsvenlige Politikere, var, at det, det gælder om forsvarspolitisk og militærpolitisk, er at træffe saadanne Foranstaltninger, at Landet det længst mulige holdes uden for en Krig, at Landet ikke bliver, som den højtærede Udenrigsminister plejer at udtrykke sig, gjort til Parthaver i Krigen. Men naar Danmark angribes fra Luften ved et forsætligt Neutralitetsangreb, rettet